

Referat despre interventia lui Solon in viata publica ateniana

Interventia lui Solon in viata publica ateniana, care a avut ca principala directie reducerea puterii eupatrizilor, fusese prestatia de framantari sociale ale micilor proprietari de par manturi, ajunsi datornici, sub zalogul proprietatii si al persoanei, eupatrizilor. Poate ca expresie a acestor framantari fusese si rascoala lui Kylon (in 640 i.e.n.), care, ajutat de socrul sau, Teagenos, tiranul Megarei, a incercat o lovitura de stat, ocupand pentru un timp chiar Acropolea, cu toate ca este greu de presupus ca un eupatrid, cum era Kylon, s-ar fi pus neinteresat in slujba micilor proprietari. Mai degraba pare verosimila ideea dupa care Kylon a incercat sa foloseasca nemultumirile populare in scopul cuceririi puterii.

Rascoala sau conjuratia lui Kylon, cum mai este numita, a fost infranta cu concursul celebrei familii (in sens de ginta) a Alcmeonizilor, care i-au ucis pe conjurati refugiati in templul Atenei, calcand astfel traditia ce interzicea omuciderea in templul zeitei (a scapat numai Kylon, care fugise). Un alt simptom al acestei stari a fost asa-zisa reforma a lui Dracon, din 621 i.e.n. Dracon, arhonte-tesmoothet, a fixat norme unice de aplicare a dreptului cutumiar care, in ciuda asprimii lor (aproape toate infractiunile aduceau vinovatului pedeapsa capitala), au inlaturat arbitrariul cu care sefii familiei (genos) gentilice interpretau cutuma. in urma victoriei in lupta pentru Salamina (598 i.e.n.) Solon devine popular, incat fu ales arhonte-eponim, cu atributiuni mai largi, insa, confirmate si de oracolul din Delphi, ale carui preziceri erau crezute in intreaga Grecie.

Principala problema a Atenei, in 594 i.e.n., cand Solon devine arhonte, era refacerea bazei sociale a cetatii, distrusa prin transformarea in sclavi pentru datorii a proprietarilor funciari mici si mijlocii. Solon a atacat de la bun inceput chestiunea si a obtinut "doborarea sarcinilor" (seisakhteria). De pe loturile ipotecate au disparut stalpii datoriilor, in constiinta si dreptul atenienilor fu fixata intangibilitatea pamantului si a persoanei, cei ce fusesera transformati in sclavi pentru datorii fura eliberati, un sir de reglementari ale lui Solon (privitoare la sadirea pomilor, cultivarea legumelor, comertul cu untdelemn, interzicerea exportului de grane de a caror lipsa Atena a suferit intotdeauna, precum si la irigatii si la maximul proprietatii funciare, ceea ce stopa concentrarea funciara) a produs revirementul necesar in agricultura Atticii. Pe de alta parte legea lui Solon, care permitea divizarea pamantului patrimonial si transmisarea loturilor la toti mostenitorii, intre care fura trecuti toti fiili naturali si femeile, slabii serios clasa eupatrizilor, contribuind in mod indirect la progresul democratiei sclavagiste.

De asemenea, o contributie indirecta la intarirea bazei sociale a democratiei fu incurajarea mestesugurilor; chiar si meseriasii meteci (straini) capatasera aceleasi drepturi pe care le aveau cetatenii atenieni